

श्रीकाष्ठ्यापमानेन्यामातृव्यादिभयस्तथा ।
मानसोऽपि द्विजयेष्ठ तापो भवति नैकधा ।
इत्येवमादिभिर्भेदेस्तापो ह्याध्यात्मिकः स्तुतः ।
दुःखं सहस्रप्रो भेदेभिर्भेदं सुनिवसतम् ।
सुकुमारतनुर्गर्भं जन्मुज्ज्वलनादृते ।
उत्सवं वेदितो भुजपृष्ठयोवातिवहति ।
अत्यन्तकटुतीक्ष्णायुलवभोगां ह्यभोजने ।
अतितापिभिरत्यर्थं वर्द्धमानातिवेदनः ।
प्रसारणाकुञ्चनादौ नाङ्गानां प्रसुराजनः ।
शृङ्खलजमहापङ्कशयो सर्वत्र पीडितः ।
निवृत्त्याः सचेतस्यः स्मरन् जन्मश्रुतामयः ।
आस्ते गर्भेऽतिदुःखेन निजकर्मनिबन्धनः ।
जायमानः पुरीषादुद्वेगशुक्राविनाशनः ।
प्रजाप्रलये वातेन पीडयमानास्त्रिवन्धनः ।
अधोमुखो वे द्वियते प्रवलेः स्तुतिमाहतेः ।
क्षेत्रे निष्क्रान्तिमाप्नोति जठराभ्यामुदरातुरः ।
मूर्च्छामवाप्य महतीं संसृष्टौ बाह्यावायुना ।
विज्ञानं भ्रंशमाप्नोति जातश्च सुनिवसतम् ।
कण्टकैरिव तुम्हाङ्गः क्रकचैरिव दारितः ।
पूतित्रयाग्निप्रतितो घरण्यां क्रमिको यथा ।
कच्छयेनेपि वाशक्तः परिवर्त्तेऽयनीश्वरः ।
ज्ञानपानादिकाधारमप्याप्नोति परेच्छया ।
अयुधिः सखरे सुप्तः कौटुंशादिभिक्षया ।
भक्षमाख्योऽपि नैवेद्यं समर्थो विनिवारणे ।
जन्मदुःखान्यनेकाणि जन्मनोऽनन्तराणि च ।
बालभावे यदाप्नोति शोधिभौवादिकानि च ।
अज्ञानतमसाच्छन्नो नृद्वान्तःकरयो नरः ।
न जानाति कुतः कोऽहं क वा गन्ता किमा-
त्मकः ॥”

इति विष्णुपुराणे ६ अंशे ५ अध्यायः ॥ ॥
अथातः शरीरसंस्थायाकरणं शरीरं आस्था-
स्यामः । शुक्रशोणितं गर्भाशयस्थमात्मप्रकृति-
विकारसंस्पर्धितं गर्भं दह्यते । तच्च चेतना-
वस्थितं बाहुभिर्भवति । तेन एवं पचति ।
आपः क्षेद्यन्ति । पृथिवी संहन्ति । आकाशं
विवर्द्धयति । एवं विवर्द्धितः स यदा हस्तपाद-
जिह्वाघ्राणकर्णनितम्बादिभिरङ्गैरपेतस्तदा श-
रीरमिति संज्ञां लभते । तच्च यदङ्गं शाखा-
क्षतसो मध्यं पञ्चमं बह्वं शिर इति ॥ ॥ अतः
परं प्रत्यङ्गानि कथ्यन्ते । मस्तकोदरपृष्ठनाभि-
जघाटनवाक्पिण्डकवक्षिणीया इत्येता एकेकाः ।
कर्णेननासाभूषणवर्णावगच्छकचक्षुःश्रवणपार्श्व-
स्निग्धानुवाहूकप्रकृतयो दे दे । विंशतिरङ्ग-
लयः । श्रोतांसि च वक्ष्यमाणाणि । एव प्रत्यङ्ग-
विभाग उक्तः ॥ ॥ तस्य पुनः संस्थानम् । त्वयः
कला-घातवो मला दोषा यत्तुञ्जीहानौ पुष्-
पुच उल्को हृदयमश्रया अस्त्राणि रुक्मौ
श्रोतांसि कण्ठरा नासानि जूषा रन्ध्रवः सेवन्तः
संघाताः बीमन्ता अस्थीनि सन्धयः स्नायवः
पेश्यो मर्मणां विरा घमन्तो योगवहानि
श्रोतंसि च ॥ ॥ त्वयः सप्त । कलाः सप्त ।
आश्रयाः सप्त । घातवः सप्त । घम शिरा-

श्रुतानि । पञ्च पेश्यश्रुतानि । नव स्नायुश्रुतानि ।
त्रौण्यश्रुतानि । दे दशोत्तरे सन्धिप्रति । सप्तो-
त्तरं मर्मश्रुतम् । चतुर्विंशतिर्घमन्तः । त्रयो
दोषाश्च यो मलाः । नव श्रोतांसि इति
समावः ॥ ॥ विस्तारोऽतः ऊर्ध्वम् । त्वचोऽभि-
हिताः कला घातवो मला दोषा यत्तुञ्जीहानौ
पुष्पुच उल्को हृदयं रुक्मौ च ॥ ॥ आश-
यास्तु वाताश्रयः पित्ताश्रयः स्नेहाश्रयो रक्ता-
श्रय आमाश्रयः पक्षाश्रयो मूत्राश्रयः स्त्रीयां
गर्भाश्रयोऽष्टम इति ॥ ॥ सार्धं चित्रायामान्यन्ताणि
पुंसां स्त्रीयामर्हयामहीनानि । अवगणयन-
वदनप्राग्गुहमेष्टाणि नव श्रोतांसि नराणां
वर्द्धमंस्त्राण्येताम्येव स्त्रीयामपराणि च त्रीणि
देहान्तयोर्दध्नास्तत्रवहच ॥ ॥ योऽङ्ग कण्ठराः ।
तासां चतस्रः पादयोस्तवयो हस्तयोवापृष्ठे ।
तच्च हस्तपादगतानां कण्ठराणां नखाः प्ररीहाः ।
श्रीवाहृदयनिबन्धनीनां अधोभागगतानां मेढ्रा
ओष्णिपृष्ठनिबन्धनीनां अधोभागगतानां विन्धः ।
मूर्द्धोरवचोऽपिण्डीदीनाश्च मांसविरास्नाय-
स्त्रिजालानि प्रत्येकं चत्वारि चत्वारि । तानि
मणिवन्धगुल्फसंश्रुतानि परस्परनिबन्धानि
परस्परसंश्रितानि परस्परगवाक्षितानि वेति ।
येर्मधाक्षितमिदं शरीरम् ॥ ॥ यद् जूषास्ते
हस्तपादयोर्वामेष्टे । हस्तयोर्दो पादयोर्दो
श्रीवामेष्टयोरेके । महतो मांसरन्ध्रवचतस्रः
पृष्ठवंशसुभयतः पेश्योनिबन्धनार्थं दे वास्ते
आभ्यन्तरे च दे ॥ ॥ सप्त सेवन्तः । शिरसि
विमक्ताः पञ्च जिह्वासेपसोरेकेता ताः परि-
हर्षयाः शृङ्खला ॥ ॥ चतुर्दंशायां संघाताः ।
तेषां त्रयो गुल्फजातुवङ्ग्ये । एतेनेतरसकृ-
वाहू च यास्यातौ । त्रिकशिरसोरेकेकः ॥ ॥
चतुर्दंशेव बीमन्ताः । ते चास्थिसंघातवङ्ग-
नीया यत्तुञ्जीहानौ आस्थिसंघाताः । ये ह्यस्ताः
संघातास्तु खल्वष्टादंशेयाम् ॥ ॥ त्रीणि च
वह्नाम्यश्रुतानि वेदवादिनो भाषन्ते । श्रुत्य-
तन्ते तु त्रीण्येव श्रुतानि । तेषां सर्वप्रमथि-
श्रुतं शाखास्तु । सप्तदशोत्तरं श्रुतं ओष्णिपार्श्व-
पृष्ठोदरोरस्तु । श्रीवां प्रवृद्धं चिचष्टिः । एव-
मस्यां त्रीणि श्रुतानि पूर्यन्ते । एकैकस्यान्तु
पादाङ्गुल्यां त्रीणि त्रीणि तानि पञ्चदश । तच्च
जूषं गुल्फसंश्रुतानि दश । पाण्यामेकम् ।
जङ्गमां द्वे । जानुमेकम् । एकमूराविति ।
चिंशदेवमेकस्मिन् सकृपि भवन्ति । एतेनेतर-
सकृपिवाहू च यास्यातौ । ओष्ण्यां पञ्च तेषां
गुहभगनितमेष्टे चत्वारि । त्रिकसंश्रुतमेकम् ।
पार्श्वे यद् चिंशदेवमेकस्मिन् द्वितीयेऽप्येवम् ।
पृष्ठे चिंशत् । अष्टादशसि । दे अचकचंशे ।
श्रीवायां नवकम् । कण्ठनायां चत्वारि । द्वे
हन्तोः । हन्ता द्वाचिंशत् । नासायां त्रीणि ।
एकं तालुनि । गच्छकशृङ्खलेकेकम् । यद्-
शिरसि । एतानि पञ्चविधानि भवन्ति । तद्-
यथा । कपालरूपकतखण्डयनलकसंज्ञानि ।

तेषां जानुनितम्बावगच्छतामुश्रुतशिरःसु कपा-
लानि । दशनास्तु रुचकानि । घ्राणकर्ण-
श्रीवाक्षिकोषेयु तखणानि । पाणिपादपार्श्व-
पृष्ठोदरोरस्तु वनयानि । शेषाणि नवक-
संज्ञानि ॥ ॥ भवन्ति चात्र ।
“अभ्यन्तरगतेः सारैर्यथा तिष्ठन्ति भूषणाः ।
अस्थिसारैस्तथा देहा प्रियन्ते देहिनां भुवम् ॥
तस्माच्चिरविनष्टेषु त्वङ्मांसेषु शरीरिणाम् ।
अस्थीनि न विनश्यन्ति सारास्थितानि देहि-
नाम् ॥

मांसान्यत्र निबद्धानि शिराभिः स्नायुभिस्तथा ।
अस्थीन्यालम्बनं कृत्वा न शीघ्रं पतन्ति वा ॥”
सन्धयस्तु द्विविधाश्चेष्टावन्तः स्थिराश्च ।
“शाखास्तु हन्तोः कस्याश्च चेष्टावन्तस्तु सन्धयः ।
शेषास्तु सन्धयः सर्वे विज्ञेया हि स्थिरा युधेः ॥”
संस्थातस्तु दशोत्तरे दे श्रुते । तेषां शाखा-
खल्वष्टरेकोनवष्टिः कोष्ठे । श्रीवां प्रवृद्धं
चिचष्टिः । एकैकस्यां पादाङ्गुल्यां त्रयस्यो
दावकुष्ठे ते चतुर्दश । जानुगुल्फवङ्ग्येकेकः ।
एवं सप्तदशैकस्मिन् सकृपि भवन्ति । एते-
नेतरसकृपिवाहू च यास्यातौ । त्रयः कटी-
कपाण्ये । चतुर्विंशतिः पृष्ठवंशे । तावन्त एव
पार्श्वयोः । उरस्थौ । तावन्त एव श्रीवायाम् ।
त्रयः कण्ठे । नाडीषु हृदयलोमनिबद्धान्ष्टा-
दश । दन्तपरिमाणा दन्तच्छेषे । एकः काक-
लके नासायाश्च । द्वौ वर्द्धमच्छलनी मेचाश्रयो ।
गच्छकशृङ्खलेकेकः । द्वौ हनुसन्धौ । द्वा-
परिष्टादभुवोः शृङ्खलोच । पञ्च शिरःकपा-
ण्ये । एको मूर्द्धि ॥ ॥ त एते सन्धयो-
ऽष्टविधाः । कोरोदूखलसातुप्रतरतुस्रसेवनी-
वायसतुल्लमच्छलशङ्कावर्ताः । तेषामङ्गुलिमणि-
वन्धगुल्फजातुपरेषु कोराः सन्धयः । कस्या-
वङ्ग्यदशनेषुदूखलाः । अंसपीठगुहभगनितमेष्टे
सासुम्नाः । श्रीवापृष्ठवंशयोः प्रतराः । शिरः-
कटीकपाण्ये तु स्रसेवनी । हन्तोर्भयतस्तु
वायसतुल्लाः । कच्छहृदयनेत्रलोमनाडीषु
मच्छलाः । ओषण्डाटकेषु शङ्कावर्ताः ।
“तेषां नामभिरेवाकृतयः प्रायेण आख्याताः ।
अस्थानु सन्धयो ह्येते केवलाः परिकीर्तिताः ।
पेश्यास्नायुशिराभ्याम् सन्धिसंस्था न विद्यते ॥”
नवस्नायुश्रुतानि । तासां शाखास्तु यद् श्रुतानि ।
द्वे श्रुते चिंशश्च कोष्ठे । श्रीवां प्रवृद्धं सप्ततिः ।
एकैकस्यान्तु पादाङ्गुल्यां यद् चिचिस्तास्त्रा-
स्त्रिंशत् । तावन्त एव तलजूचैगुल्फेषु । तावन्त
एव संघायाम् । दश जानुनि । चत्वारिंश-
दूरी । दश वङ्ग्ये । श्रुतमध्यर्द्धमेवमेकस्मिन्
सकृपि भवन्ति । एतेनेतरसकृपिवाहू च
यास्यातौ । यष्टिः कस्याम् । अग्रतिः पृष्ठे ।
पार्श्वयोः यष्टिः । उरसि चिंशत् । यद् चिंशत्
श्रीवायाम् । मूर्द्धि चतुर्विंशत् । एवं नव-
स्नायुश्रुतानि आख्यातानि ॥ ॥ भवन्ति चात्र ।
“स्नायुचतुर्विधा विद्यातास्तु सन्धा निबोध मे ।